

ærede Medlem saavel som hans Kollega, det ærede Medlem for Randers (Mortensen), vare vrede over Udtrykket „Paradeforslag“. Ja, jeg ved ikke, hvad de Herrer ville kalde det. De Herrer maa indrømme, at det Forslag, de have lavet, ikke kan gennemføres. Selv om man var enig med det ærede Medlem, selv om Rigsdagen kun bestod af det ærede Medlem og hans Vener, vilde dette Forslag ikke kunne vedtages, fordi de Herrer ikke vilde kunne gennemføre det. Det er langt fra at være inkonsekvent at sige: Der er Punkter i Forslaget, som bør gennemføres, og disse Punkter ere de og de; et saadant Forslag skal laves, men et saadant Forslag kan simpelthen ikke — det vil det ærede Medlem indrømme — laves paa det Forslag, som han har lagt frem. Til det Forslag kan der ikke stilles Ændringsforslag med Hensyn til disse 2—3 bestemte Industrier, jeg har omtalt.

I Virkeligheden har den Tone, det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) og det ærede Medlem for Randers (Mortensen) benytte overfor mig her i Tinget, gennemgaaende været af en saa personlig ubehagelig Natur, at jeg kun kan forklare den ud fra den Omstændighed — jeg kender saa godt det ærede Medlem for Randers fra Valgmøder, jeg er nogenlunde fortrolig med det ærede Medlems Tankegang —, at der er Uvillie mod os af Højre, fordi vi konkurrere paa effektiv Maade med Socialdemokraterne i at realisere de Krav fra Arbejdernes Side, som kunne gennemføres. De Herrer, der synes, at de have Patent paa — og deres eget Blad giver dem Gang paa Gang dette Patent — at være Arbejdernes sande Vener, anvende en uelsk værdig og forbitret Tone overfor os. Vi have kendt det under Arbejdsloshedsloven og ligeledes under Behandlingen af dette Lovforslag. Der er ikke andet at gøre end at notere det og at finde sig i det. Det gør mig imidlertid ondt, at De samvirkende Fagforeningers Formand ikke personlig er bedre, end at han vil benytte denne Tone overfor mig.

Det ærede Medlem for Randers, der har gjort sig fortjent indenfor sit Parti, ikke saa meget paa Grund af sin Dygtighed som paa Grund af det Held, han har haft til at faa en af vore gode Mænd til at falde, erklærede om dette Forslag, at det var kommet frem den 25. Februar, og at dette var meget tidligt. Nu ved han, uagtet han kun har siddet kort Tid i Tinget, lige saa godt som vi andre, at det er almindelig Coutume i vort saavel som i

andre Parlater, at Regeringens Lovforslag gaa forud for private, og det ærede Medlem ved tillige, at et Lovforslag, der fremkommer den 25. Februar, ikke kan gøre sig Haab om at faa en indgaaende Behandling i den Samling. Hvis dette Forslag kommer i Udvalg, og dette Udvalg vil begynde paa at ændre det, tror det ærede Medlem da, at vi nu, da vi antagelig om 4—8 Dage skulle lukke Butikken, om Forladelse, da Regeringen opfylder Befolkningens Ønske og sender os hjem, i Løbet af disse Dage virkelig skulde kunne ændre dette Forslag, der svæver i Luften, bringe det ned paa Jorden og give det en saadan Form, at det kunde gennemføres?

Jeg skal til Slutning gøre en Bemærkning, idet jeg ikke skal lade mig friste af de Herrer til at være polemisk. Det bliver alligevel os fra konservativ Side, som komme til at gennemføre et saadant Lovforslag. De Herrer fremsatte deres Krav en Gang, to Gange og tre Gange, og de komme med dem i en uartikuleret Form, men et Krav skal kunne gennemføres, og jeg antager, at jeg hører til de Mennesker, som ville se at finde Mening i disse Krav og ville se at gøre dem til Virkelighed. Jeg vil i hvert Fald bede den højtærede Indenrigsminister endnu en Gang at overveje, om det ikke var muligt at udarbejde Lovforslag for de tre Fabrikker, jeg har nævnt. Det vilde være en god og nyttig Opgave. I øvrigt kan jeg ikke undlade at henstille til disse Fabrikker, om de ikke — det vilde være baade klogt og rigtigt — med de Reserverfunds og Overskud, de have, vilde gøre et Forsøg paa at løse det Spørgsmaal for disse Virksomheders Vedkommende, det vilde ikke koste dem saa meget. Det vilde være klogt, thi saa kunde disse Fabrikker i endnu højere Grad, end de nu ere i Stand til, sige til deres Arbejdere: Kunne I se, at I ere solidariske med Fabrikernes Succes. Det turde maa ske kunne bebrejdes Ledelsen af Papirfabrikkerne, at man hellere interesserer sig for Friaktier og slige Ting end at gennemføre denne Reform, som burde kunne gennemføres, og som Fabrikkerne rolig kunde gøre.

Som sagt, jeg vil haabe, at denne Behandling skal vise sig frugtbringende, idet den skal vise, hvor det er muligt at lovgive, og saa vil jeg ganske ærlig tilstaa, at jeg og mine Meningsfæller og vel ogsaa det øvrige Ting med stor Fornøjelse ville overlade til det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds og det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds at lave